

[A. Johansen.]

frem, som ikke var værd at rejse nogen Sag for; det drejede sig kun om nogle enkelte Medlemmer paa et ganske specielt Omraade. Saadanne Tilfælde kan man altid finde, naar det drejer sig om Hundre-tusinder af Personer. Men jeg synes ikke, at ansvarlige Folk kan blive ved at rejse de Tvivl, naar der bliver gjort opmærksom paa, at Aarsagerne er de og de, nemlig at vi gennem Aarene har maattet tage mod en stadig voksende Tilgang, vi har ikke kunnet blive af med den overflødige Tilvækst.

At Grundejerne ikke kunde faa repareret paa Grund af Mangel paa Folk, tror jeg nu ikke, vi saa forfærdelig let bliver enige om. Nej, der var andre Ting, som gjorde sig gældende, naar Grundejerne ikke reparerede; det havde ikke noget som helst med Mangel paa Arbejdskraft at gøre. Jeg husker, at en Repræsentant for Byggefagenes Arbejdsgivere her i København engang følte sig foranlediget til i et Radioforedrag meget kraftigt at opfordre Grundejerne til at gaa rundt og se, om der ikke paa det og det Sted fandtes en Trappegang eller andet, der kunde trænge til at blive hvidtet, eller noget Murværk, der var faldet ned, eller Træværk, der var gaaet i Stykker. Det viste ikke, at der var Mangel paa Bygningsarbejdere, det viste, at der var Trang til at faa noget udrettet, og efter min Opfattelse laa dette i et Begreb, som jeg vil kalde Udsugning af Ejendommene. Om det saa skyldes, at man har været angstelig for, at en Huslejelov ikke gik i en bestemt Retning, skal jeg ikke kunne gaa ind i de paagældende Grundejeres Hjerte og granske.

Mit Udtryk om 10 Maaneders Bestemmelsen skal ikke forstås saadan, at jeg ikke erkender, det er Lov, men jeg gik imod den, fordi denne Bestemmelse altid har staaet for mig som værende alt for skarp, hvad jo ogsaa de Tal, jeg har fremdraget, beviser. Bestemmelsen er ikke — det vil jeg vove at hævde — god i normale Tider; ikke engang om man saa satte det ned til 8 Maaneder i Løbet af to Aar, tror jeg, i Kraft af de Erfaringer, jeg har — jeg har i nogle og tredive Aar været beskæftiget med Arbejdsløshedsproblemet, saavel med Arbejdsløshedsforsikring som med Arbejdsløshedsstatistik —, at den vilde komme til at virke retfærdigt. Derfor har jeg tilladt mig at fremsætte de paagældende Bemærkninger, og jeg fastholder dem.

Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om at ville stille Forslag om, at Sagen gaar i Udvalg, en Udtalelse, der fik

Tilslutning fra Det konservative Folkeparti, vil jeg gerne sige, at det vil der ikke være nogen som helst Grund for os til at gaa imod, selv om det efter de ærede Ordføreres Udtalelser paa Forhaand ikke kan skønnes, at Resultatet vil gaa i den Retning, som vi kan ønske. Naar vi tiltræder Forslaget om Nedsættelse af et Udvalg, forudsætter jeg paa den anden Side, at der vil blive en kort Udvalgsbehandling efter hele den Behandling, Sagen har faaet i det andet høje Ting.

Unmack: Jeg maa først tillade mig til den højtærede Socialminister at bemærke, at jeg ikke har udtalt Ønske om Udvalgsbehandling; jeg har kun sagt, at da der fra det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) var fremkommet Ønske om Udvalgsbehandling, og jeg derfor gik ud fra, at der vilde blive nedsat Udvalg, vilde jeg paa mit Partis Vegne tilsiige, at vi vilde deltage i Udvalgsbehandlingen.

Hvad angaar Spørgsmaalet om de 100 pCt., har jeg læst det paagældende Underbilag, og det er rigtigt, at der her foruden Administrationsomkostninger er Tale om et Risikomoment forsikringsmæssigt set. Men det er ikke i og for sig noget Bevis for, at de uden for Fagforeningerne staaende Arbejdere er saa meget daarligere Forsikringsemner end Fagforeningernes Medlemmer, og jeg vil paastaa, at der f. Eks. blandt Handels- og Kontor-medhjælperne uden for Handels- og Kontor-medhjælperforbundet er mange ganske udmærkede Emner forsikringsmæssigt set. Den højtærede Socialminister udtalte, at det kun drejer sig om ganske enkelte, der staaar udenfor, og derfor har Spørgsmaalet ikke videre Betydning. Det har jeg ogsaa set, at der var Tale om i det andet høje Ting, men maaske er det store Kontingent netop Grunden til, at Tallet paa de udenforstaaende er saa lille; det kunde være, at Arbejdsløsheds-kasserne vilde faa en meget betydelig Tilgang af gode Emner, hvis Kontingentet ikke var saa stort.

Heller ikke jeg kan erkende, at vi ved at henvise de arbejdsløse til at søge Kommunehjælp nedværdiger disse; thi jeg gaar ud fra, at Socialministerens Socialreform netop er gaaet ud paa, at der ikke skulde være noget nedværdigende heri. Det er da ogsaa saaledes, at de, der søger om Understøttelse hos en Arbejdsløsheds-kasse, eventuelt ogsaa kan være udsat for at skulle prøves. Jeg vil derfor gerne have, at man ikke tillægger vort Parti det Motiv at ville nedværdige de arbejdsløse.

For øvrigt vil jeg henholde mig til